

MINISZTERELNÖKSÉG

DR. SEMJÉN ZSOLT
miniszterelnök-helyettes**Dr. Kövér László elnök úr részére**
Magyar Országgyűlés

I-2/ME/23/3/2012

HelybenK/5616/1
Érkezett: 2012 FEBR 01.

Tisztelt Elnök Úr!

A Hárszabály 65. § (2) bekezdésében foglaltak megvalósulása érdekében mellékelten megküldöm Szávay István (Jobbik) országgyűlési képviselő „Következik-e az állampolgársági törvényből, hogy az idegen helyneveket tartalmazó okmányokat az illetékes szervek díjmentesen kicseréljék?” című, K/5616. számú írásbeli választ igénylő kérdésére adott válaszomat.

Budapest, 2012. február 1.

Tisztelettel:

Dr. Semjén Zsolt

MINISZTERELNÖKSÉG

DR. SEMJÉN ZSOLT
miniszterelnök-helyettes

Szávay István képviselő úr részére
Magyar Országgyűlés
Budapest

I-2/ME/23/2/2012

Tisztelt Képviselő Úr!

A hozzám intézett és a Hárszabály 91. § (2) bekezdésében foglaltak alapján írásbeli választ igénylő „*Következik-e az állampolgársági törvényből, hogy az idegen helyneveket tartalmazó okmányokat az illetékes szervek díjmentesen kicseréljék?*” című, K/5616. számú kérdésére az alábbi tájékoztatást adom.

A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvénynek (a továbbiakban: Ápt.) a külföldi helységnév használatára vonatkozó rendelkezései (20/B. §) 2011. március 11-i hatállyal módosultak. A honosítási eljárásban – és csak ebben az eljárásban – fő szabály szerint a születési helyet, ha volt a helységnek hivatalos magyar elnevezése, úgy azt kizárólag magyar elnevezéssel kell feltüntetni, függetlenül attól, hogy a születés időpontjában a helység Magyarországhoz tartozott-e vagy sem. Kérvényezni lehet azonban, hogy a külföldi helységnév egykori hivatalos magyar elnevezése mellett zárójelben tüntessék fel az adott országban hivatalos elnevezését is. Ez esetben az ország neve a hivatalos elnevezés mellett szintén zárójelben szerepel. Például Kolozsvár (Cluj-Napoca, Románia).

Az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 6/2003. (III. 7.) BM rendeletnek a külföldi helységnév anyakönyvezésére vonatkozó szabályai (30. §) szintén módosultak 2011. március 11-től. Változatlan maradt a szabályozás abban a tekintetben, hogy ha az anyakönyvi esemény időpontjában a helység Magyarországhoz tartozott, akkor azt kizárólag a hivatalos magyar elnevezéssel kell az anyakönyvbe bejegyezni. Ugyanakkor – a honosítási eljárással egyezően módosítva – ha az anyakönyvi esemény időpontjában a helység nem tartozott Magyarországhoz, a külföldi helységnév egykori hivatalos magyar elnevezése mellett zárójelben szerepel a helység az adott országban hivatalos elnevezése és az ország, magyar elnevezéssel. Az új szabályokat a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni rendelte a módosítás.

Az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 1982. évi 17. törvényerejű rendelet ezzel összefüggésben lehetővé tette (14. § a) pont), hogy az anyakönyvvezető az ügyfél kérelmére kijavítsa az anyakönyvi bejegyzést, ha azt a külföldi helységnév és annak magyar megfelelője sorrendje miatt kéri. Akinek a korábban hatályos anyakönyvi szabályok szerint születési helyét a külföldi hivatalos elnevezés mellett zárójelben feltüntették a magyar elnevezést és az országot, az kérheti, hogy a hatályos anyakönyvi szabályoknak megfelelően, azaz a magyar elnevezés mellett zárójelben tüntessék fel a hivatalos külföldi elnevezést.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosításával lehetővé vált, hogy a 2011. január 1-je után az Ápt. 4. § (3) bekezdése és 5. §-a alapján kedvezményesen honosított/visszahonosított, Magyarországon lakóhellyel nem rendelkező polgárok a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás (a továbbiakban: nyilvántartás) hatálya alá tartozzanak. Az érintett személyi kör külföldön élő magyar állampolgárként való nyilvántartásba vételére hivatalból kerül sor, valamint személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolványt (LIG) is kapnak.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény végrehajtásáról szóló 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet alapján (15/B §. és 15/C. §) a nyilvántartásban a külföldi születési hely az anyakönyvezésre vonatkozó szabályoknak megfelelően szerepelhet. A 48/A. § értelmében a változás a korábban kiadott okmányok (LIG, személyazonosító igazolvány) érvényességét nem érintették, de az ügyfél kérelmére a nyilvántartásban módosítható a születési hely megjelölése az új szabályoknak megfelelően, például Cluj (Kolozsvár, Románia) helyett Kolozsvár (Cluj, Románia).

A születési hely új szabályok szerinti feltüntetését kérelmezőnek az anyakönyvi eljárásban egyrészt meg kell fizetnie a kijavításért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 29. §-a szerinti általános tételű eljárási illetéket, azaz a 3000 forintot, továbbá, ha a kijavítást tartalmazó anyakönyvi bejegyzésről anyakönyvi kivonat kiállítását is kéri az ügyfél, úgy ezért az eljárásért a törvény Mellékletének XXI. A hatósági bizonyítvány kiállítása iránti eljárás illetéke címszó alatt a 3. pont szerinti 2000 forint illetéket is.

Abban az esetben, ha az ügyfél a születési helyének a nyilvántartásban történő javítását az okmányirodában kezdeményezi, valamint a személyazonosító igazolvány, továbbá a személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolvány cseréjét is kéri, úgy az Itv. Melléklet IX. Egyes okmányok kiadásával kapcsolatos eljárások illetéke címszó alatt a II. Személyazonosító igazolvány, valamint a személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolványkiadásával kapcsolatos eljárás illetéke 1. és 4. pontja szerinti illetéket (1500 forintot és 500 forintot) kell megfizetni. Az Itv. tehát a születési hely megjelölés módosításával érintett anyakönyvi és nyilvántartási eljárásban fizetendő illetékek tekintetében illetékmentességre vonatkozó szabályt nem tartalmaz. Költségmentesség (illetékmentesség) az ügyfél kérelmére a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 153. § és 159. §-ában foglaltak szerint az ügyfél kereseti, jövedelmi és vagyoni viszonyai alapján az eljárási költség (illeték) egészére vagy egy részére adható.

Budapest, 2012. február 1.

Tisztelettel:

Dr. Semjén Zsolt

